

Jürgen Pfeifer studeerde wiskunde en biologie en was aanvankelijk werkzaam voor hardwareproducenten als opleider en ontwikkelaar. Daarna werkte hij acht jaar bij Software AG als ontwikkelaar en werd later hoofd van de voorontwikkeling en middleware. Na twee jaar bij een grote Duitse bank projectleider voor internetbetalingssystemen te zijn geweest, trad hij in dienst bij Microsoft. Tegenwoordig is hij binnen Microsoft .NET architectuurconsultant en Senior Evangelist voor Microsoft Emea.

interview

Het belang van interoperabiliteit voor Microsoft

Interview met Senior Evangelist Juergen Pfeifer

Pfeifer heeft een andere achtergrond dan de meeste Microsoft-collega's. Hij heeft Unix- en mainframe-ervaring, ook al had Microsoft technologie sinds de vroege jaren tachtig (Windows 2.0) zijn belangstelling.

Pfeifer: 'Wanneer je met bedrijven praat, gaat het vrijwel altijd over integratie, dus in die zin heb ik wel de juiste achtergrond. Ik voel me ook echt aangetrokken tot de middleware-thematiek. Ik denk graag na over hoe we alle scheidslijnen tussen systemen op kunnen heffen, hoe systemen met elkaar te laten communiceren onafhankelijk van de technische achtergrond en de software die erop draait. Daarom vind ik de huidige fase met webservices die Microsoft mede ontwikkeld heeft extreem spannend. De visie die iedereen voorwaarts stuwt is, dat het voor het afwikkelen van business- en andere processen geen rol mag spelen op welk platform die draaien. Er zijn altijd goede argumenten waarom ze op een bepaald platform draaien, al is het maar de geschiedenis. Natuurlijk is het ook legitiem om een platformwisseling te maken daar ben ik altijd graag bij betrokken. Persoonlijk ben ik echter ook blij dat dat het intussen ook bij Microsoft beleid is de systeeminteroperabiliteit eenvoudig te zien als iets wat klanten eisen. Als je klantgericht wil werken, moet je gewoon systemen bouwen waarbij interoperabiliteit een centrale rol speelt, een van de redenen waarom we in een van onze strategische initiatieven – *trustworthy computing* – feitelijk als vijfde peiler daarvoor, interop opnemen.'

Pfeifer: 'Trustworthy computing is alleen op het eerste gezicht erg op security gericht. Wat er echt achter zit, is de overweging in de waarneming van consumenten van IT-services dat op hetzelfde niveau te brengen als

Foto: Microsoft

Jürgen Pfeifer, .NET architectuurconsultant en Senior Evangelist voor Microsoft Emea

SPANNENDE ONDERWERPEN *Ik dacht dat trustworthy computing alleen met security van doen had?*

andere infrastructuurdiensten zoals telecommunicatie, elektriciteit en water. Je moet er gewoon van uit kunnen gaan dat het werkt en betrouwbaar is. Eén van de belangrijkste basispunten is dan het punt van de veiligheid, één van de redenen waarom je IT niet als een basisvoorziening kunt zien is de veiligheid, de betrouwbaarheid. Maar ook interop: ik moet erop kunnen vertrouwen dat het er bij een leverancier niet toe doet dat de IT die ik in huis heb ergens anders vandaan komt. Daarom hoort het erbij. Je moet erop kunnen vertrouwen, dat Microsoft business-oplossingen en software interoperabel is. Dingen als *interoperability by design* spelen dan een rol, dat je werkelijk als bij de engineering-proces er bij ons op gelet wordt en dat het ook meetcriteria voor succes zijn dat je interoperabele systemen bouwt. Wat beveiliging betreft weet iedereen die wat langer in de IT zit dat veiligheid maar voor een relatief gering deel iets met technische zaken van doen heeft,

‘We zijn er zeker van dat we langzaam maar zeker ons marktaandeel zullen vergroten op enterprise-gebied’

dat de processen minstens zo belangrijk zijn. Er hebben altijd mensen mee van doen en altijd processen; dat zijn ook zwakke punten. Voor Interop geldt dat net zo. Wat heb ik eraan als ik interoperabele webservices heb en mijn businessprocessen passen niet bij elkaar. Microsoft zit ook in standaardorganisaties om ervoor te zorgen dat je ook op het niveau van de businessprocessen interoperabel bent. Dat zijn spannende onderwerpen en als je al langer meeloopt en verschillende platformen kent, is de huidige tijd heel erg spannend. Wanneer nu businessprocessen interoperabel worden, komen we eindelijk op het punt van de belofte uit de tijd van de internetzeepbel. B2B en de digitale economie is precies daarop misgelopen. Men heeft te veel geprobeerd het *point to point* te doen, met wat ad hoc-oplossingen, er is veel te weinig nagedacht over industriestandaarden. Je ziet dan ook dat de bedrijven die wat langere termijn investeringen gedaan hebben op dit gebied, zoals Microsoft en IBM, dat daar een zeker vertrouwen is dat de ontwikkelingen wat blijvender zijn, dat je erop vertrouwen kunt. Dan zie je ook dat de diverse industrieën veel eerder bereid zijn in die technologiegebieden te investeren en op webservices in te zetten en standaarden op te bouwen rond dit onderwerp. Je ziet nu echt dingen samen komen.’

Welke hulp Microsoft op het gebied van architectuur?

Pfeiffer: ‘Wij hebben zogenaamde *patterns & practices*. Dat past echt bij het idee van sturing. Het zijn in de

praktijk beproefde producten en oplossingen. Het idee is om rondom de core technologie van Microsoft een hele verzameling van best practices te creëren en deels ook zover te gaan dat je referentie implementaties en referentie architecturen publiceert. We hebben dat net voor onze Office business strategie gedaan. Met Office 2007 zeggen we nog meer dan met Office 2003 dat het niet alleen een *information worker tool* is maar ook een ontwikkelplatform. Niet iedereen houdt van de web portal user interfaces, veel mensen zijn de Office user interfaces gewend en het is veel slimmer en handiger om business applicaties met Office te integreren. De eerste generatie hebben we gezien met Duet, wat we samen met SAP gemaakt hebben, maar er zullen er meer volgen. In tegenstelling tot vroeger kun je die voorbeelden uit *patterns & practices* ook echt zo gebruiken. De *enterprise library* bijvoorbeeld, kun je zoals het is in productie gebruiken en je hoeft dan niet meer te kijken naar hoe je logging doet, het is meteen te gebruiken en zeer goed te configureren en aan te passen en het zijn dingen die niet aan het bureau ontstaan maar echt in de praktijk.’

GOEDE INTENTIES *Nu aan de technische en andere voorwaarden voor interop voldaan is, zou je verwachten dat Microsoft ook oprukt op het gebied wat traditioneel aan J(2)EE was voorbehouden. Meestal zie je toch nog dat Microsoft in kleinere projecten wordt ingezet of als front-end.*

Pfeiffer: ‘Je moet dan wel verschil maken tussen datgene wat je in de realiteit ziet en dat waar je naartoe wil strategisch gezien en waar je je eigen software toe in staat acht. Inderdaad stoot je nog vaak op de mening dat de back-end iets J2EE-achtigs is, en Microsoft is op de client. We gaan al jaren, in de praktijk vooral sinds Win2000 en .NET als ontwikkelplatform daartegenin en zijn ervan overtuigd dat we wat de back-end betreft minstens dezelfde capaciteiten hebben, en deels nog betere. De uitdaging die we hebben is grote projecten die laten zien dat ze in mission critical gebieden in de back-end gebruik maken van Microsoft-technologie. De rol die ik heb is developer- en platform-evangelist voor Microsoft. Doel daarvan is technologie in een vroeg stadium voordat hij echt op de markt in alpha- of bèta-fase bij klanten projecten te acquireren om te laten zien dat het echt werkt, zodat we op het moment dat de echte release er is kunnen zeggen: die en die klanten werken er al mee. Dat is vooral dan interessant aan het begin van hun cyclus van echt nieuwe technologieën. Dan is er een uitdaging: de technologie is er, maar je moet een ander soort bewijs zien te leveren, namelijk dat het ook voor mission critical geschikt is. Dat was twee jaar geleden voor .NET 1.0 de uitdaging. Daar hebben een hele serie showcases gegenereerd en met bedrijven samengewerkt, waarbij we echt laten zien: ja, die

technologie is echt geschikt voor toepassing in de back-end. In de waarneming is het vaak Microsoft op de client en in de back-end nog mainframe of J2EE. Daar probeert men ook Microsoft uit de back-end te praten, met verhalen als 'die kunnen geen transacties aan'. Maar kijkt u maar eens op de site van de TPC dan kijkt u zien welke transactiemonitor IBM en Oracle gebruiken, dat is COM+ van Microsoft. Dat heeft natuurlijk zo zijn redenen: in de eerste plaats is dat ding snel en betrouwbaar, in de tweede plaats echter is het onderdeel van het besturingssysteem en je hoeft dus geen dure applicatieservers te kopen om transactieverwerking te doen omdat wij dat spul al in ons besturingssysteem ingebouwd hebben. Maar diezelfde mensen die er nu gebruik van maken vertellen dat Microsoft niets van transactieverwerking weet. Het is maar een voorbeeld, maar het laat wel zien dat de technische werkelijkheid anders is: We zijn echt in staat dit te doen, we bewijzen dat ook, maar het heeft even tijd nodig voordat het ook doordringt in de markt. We zijn er in ieder geval zeker van dat we langzaam maar zeker ons marktaandeel zullen vergroten op enterprise-gebied. We zien ook in de waarneming aan de Java-kant dat daar steeds vaker erkend wordt dat wat Microsoft de laatste jaren technisch gezien doet ook kwaliteit heeft. Het is niet voor niets dat een hele reeks echt bekende namen nu bij Microsoft werken. We hebben daar een goed verhaal en goede intenties.'

Bij Microsoft zit de applicatieserver en de webserver al in het besturingssysteem, ziet u dat als een voordeel?

Pfeiffer: 'Dat is een van de *core value propositions* van Microsoft. In feite zijn wij naast IBM de enige aanbieder die de gehele IT-stack van besturingssysteem tot applicaties voor *information workers* maar ook business applicaties aanbieden. We zijn in de vroege jaren negentig begonnen met ons platform een programmeermodel te associëren, dat was toen COM/DCOM en hebben dat in de laatste vijf jaar verder ontwikkeld in de richting van .NET. Dat betekent dat wanneer u de Microsoft stack gebruikt u ervan op aan kunt, of het nu het monitoring systeem is, de databank, de webserver. Er is één objectmodel op basis van .NET, de dingen passen meteen bij elkaar. Het is echt zo gemaakt en dat is ook bewust dat je kunt zeggen: oké, we willen de SQL Server databank van Microsoft niet, we kiezen voor Oracle. Ik wil de webserver (IIS) niet, je kunt op ons platform ook Apache of wat dan ook laten draaien. Alleen krijg je dan de integratie inspanning om ervoor te zorgen dat dit product met de gehele stack goed samenwerkt, dat moet iemand voor u doen. Microsoft doet dat maar in beperkte mate, we zorgen voor de interfaces voor onze partners, die kunnen zich net zo integreren zoals we ook. Maar omdat bijvoorbeeld Oracle platformneutraal is hebben ze ook niet echt de motivatie om zich zeer diep

te integreren op ons speciale platform. De JEE platformen hebben in de eerste plaats ook de aanzet van de platformneutraliteit et suggereren. In de praktijk ziet er het er ook anders uit. Velen hebben in hun applicatieserver, databank of transactiemonitor specialiteiten ingebouwd die dan toch door de iets diepere integratie performance voordelen opleveren. De klanten zitten dan uiteindelijk toch een aan platform vast. Analisten zeggen ook dat de *vendor lock-in* in de Javawereld tendentieel toeneemt in komende twee jaar.'

PRIJSKAARTJE *U heeft voor Oracle en DB2 toch ook native drivers en Oracle heeft ook andere software die de integratie met de database verbetert?*

Pfeiffer: 'Ja, Maar een klant wil niet alleen tabellen opslaan, die wil ook BI-functies gebruiken, die hij dan weer met Office wil integreren. Bij ons is dat allemaal out of the box beschikbaar. Microsoft komt veel meer voort uit het besef dat computing breed toegankelijk moet zijn. Dat geldt zeker ook voor business-toepassingen. Complexe technologieën als applicatieservers, databanken en webserver – vijf jaar geleden nog high-end IT – zijn nu voor iedereen toegankelijk en geïnte-

«Microsoft komt voort uit het besef dat computing breed toegankelijk moet zijn»

greerd. Daarom is er ook nog steeds een sterke centralisering van onze ontwikkeling in Redmond, wij zorgen ervoor dat de dingen bij elkaar passen. Neem Visio, toen we het gekocht hadden duurde het een paar maanden voordat het geïntegreerd was. Daarna zag het er net zo uit als was een Office-programma. Doe dat maar eens in de Unix-wereld, daar heb je deels al problemen wanneer je tussen twee programma's *cut & paste* wil doen en aan *drag & drop* hoef je helemaal niet te denken. Dat lukt alleen als je monolithische applicatiestacks als Java te bouwen. Zoiets bestaat in de Microsoft-wereld niet. Daarom sturen we, daarom is er een met het platform geassocieerd programmeermodel dat ervoor zorgt dat de dingen bij elkaar passen en toegankelijk zijn voor de grote markt. Dat is de rol die Microsoft speelt en dat brengt ons ook op lange termijn in de enterprise markt. Het prijskaartje wat aan de techniek van menige concurrent hangt dat helpt ons natuurlijk ook.'

Dré de Man